

Een geschoolde beroepsbevolking is essentieel om te zorgen voor groene en digitale transitie die vanuit een sociaal oogpunt gezien eerlijk en rechtvaardig verlopen en om het duurzame concurrentievermogen en de veerkracht van de Unie te versterken bij ongunstige externe schokken. Door meer passende en beter

afgestemde vaardigheden krijgen mensen nieuwe kansen en kunnen zij ten volle deelnemen aan de arbeidsmarkt, de samenleving en de democratie. Ze kunnen de mogelijkheden van de groene en digitale transitie optimaal benutten en hun rechten uitoefenen. In de hele Unie melden werkgevers dat het moeilijk is om

werknemers te vinden met de nodige vaardigheden. De grootste belemmering voor een succesvolle groene en digitale transitie is in toenemende mate het gebrek aan werknemers met de juiste vaardigheden. In sommige gevallen kunnen arbeidstekorten ook te wijten zijn aan onaantrekkelijke functies en slechte

arbeidsomstandigheden. Voor een goed werkende arbeidsmarkt is het van belang die kwesties het hoofd te bieden door middel van hoogwaardige banen en beleid om personeel vast te houden. In veel lidstaten zal de vergrijzing in het komende decennium naar verwachting versnellen naarmate de babyboomgeneratie met

pensioen gaat, waardoor het des te noodzakelijker wordt het volledige potentieel van alle volwassenen in de werkende leeftijd in te zetten. Doeltreffende en alomvattende vaardigheidsstrategieën, betere toegang tot onderwijs en opleidingsmogelijkheden voor kansarme groepen en het tegengaan

van stereotypen, met name genderstereotypen, zouden helpen om de werkgelegenheid te vergroten en om tekorten aan vaardigheden te verkleinen. Om te zorgen voor een sociaal eerlijke en inclusieve transitie, kunnen dergelijke maatregelen worden aangevuld met oplossingen voor mensen die niet in staat zijn om zich bij te

scholen. Het gebrek aan een goed geschoolde beroepsbevolking en de lage deelname van volwassenen in de werkende leeftijd aan opleidingsactiviteiten verkleinen de kansen op de arbeidsmarkt. Ze leiden tot maatschappelijke en economische ongelijkheden. De lage deelname van volwassenen in de werkende leeftijd aan

opleidingsactiviteiten wijzen ook op een aanzienlijk onbenut potentieel van navorming en bijscholing om de toenemende tekorten aan arbeidskrachten te helpen opvangen in sectoren zoals de verwerkende industrie en de dienstensector. Hier gaat het met name over economische activiteiten die verband houden met de horeca, de productie van computers en elektronische

apparatuur, en de gezondheidssector. Vele volwassenen in de werkende leeftijd, bijvoorbeeld degenen met een atypische vorm van werk, werknemers van kleine en middelgrote ondernemingen, werklozen, inactieven en laaggeschoolden, kunnen al te vaak geen gebruik maken van de mogelijkheden om vaardigheden te

ontwikkelen. Er zijn aanvullende inspanningen nodig om doeltreffende ondersteuning te verlenen aan volwassenen met een laag niveau van vaardigheden en aan werklozen. Iedereen heeft recht op hoogwaardige en inclusieve voorzieningen voor onderwijs, opleiding en een leven lang leren om de vaardigheden

te verwerven en te onderhouden die nodig zijn om ten volle aan het maatschappelijk leven te kunnen deelnemen en overgangen op de arbeidsmarkt met succes te kunnen opvangen. Iedereen, ongeacht geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid, heeft

recht op gelijke behandeling en gelijke kansen, met inbegrip van werkgelegenheid, onderwijs en opleiding. De vaardighedenagenda roept op om een revolutie van vaardigheden tot stand te brengen om het herstel van onze economie te waarborgen, het mondiale concurrentievermogen en de maatschappelijke rechtvaardigheid

van Europa te versterken en de groene en digitale transitie om te zetten in kansen voor iedereen. De vaardighedenagenda is bedoeld om collectieve acties op het gebied van vaardigheden te bevorderen, ervoor te zorgen dat de inhoud van opleidingen wordt afgestemd op de veranderende behoeften van de arbeidsmarkt en de

opleidingsmogelijkheden beter af te stemmen op de aspiraties van mensen om het gebruik van die opleidingsmogelijkheden door de hele bevolking in de werkende leeftijd aan te moedigen. De Commissie wees op het probleem van tekorten aan arbeidskrachten in bepaalde sectoren en onderstreepte het belang van

investerings in beroepsonderwijs en bijscholing. Zij onderstreepte ook dat het aantrekken van de juiste vaardigheden naar de Unie een deel van de oplossing moet zijn, ondersteund door het versnellen en vergemakkelijken van de erkenning van kwalificaties van onderdanen van derde landen. Door werknemers bij te scholen verwerven zij de nodige vaardigheden om betere arbeidskansen te benutten, hun welzijn op het werk te vergroten en te groeien in hun persoonlijke en professionele ontwikkeling. Tegelijkertijd wordt het concurrentievermogen van de economie van de Unie bevorderd en wordt bijgedragen aan de creatie van hoogwaardige banen. Aangezien werkgevers, werknemers, de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers, nationale, Europese en internationale sociale partners, kamers van koophandel en andere belanghebbenden zelf het beste weten welke vaardigheden in hun industriële ecosystemen nodig zijn, moet het versterken van hun collectieve acties voor het ontwikkelen van vaardigheden deel uitmaken van de oplossing. Sociale dialoog speelt derhalve een belangrijke rol bij het anticiperen op de behoeften van de arbeidsmarkt op het gebied van vaardigheden. Het pact voor vaardigheden verenigt werkgevers, de sociale partners, aanbieders van onderwijs en opleidingen, openbare diensten voor arbeidsvoorziening en andere belangrijke belanghebbenden bij vaardigheden, zowel in de particuliere als in de openbare sector. Leden van het pact voor vaardigheden profiteren van specifieke diensten die tastbare resultaten opleveren. De regionale en lokale dimensie zijn ook belangrijk, in het bijzonder in grensgebieden, waar het vinden van werknemers met de juiste vaardigheden gerichte maatregelen vereist om effectieve grensoverschrijdende arbeidsmarkten te ondersteunen. Ook kansarme en afgelegen gebieden, waaronder de overzeese gebieden, staan voor bijzondere uitdagingen omdat de toegang tot de arbeidsmarkt en de mogelijkheden voor bijscholing beperkt zijn. In de vernieuwde Europese agenda voor volwasseneneducatie wordt gepleit voor formele, niet-formele en informele leermogelijkheden die alle nodige kennis, vaardigheden

en competenties kunnen bieden om een inclusieve, duurzame, sociaal rechtvaardige en sterk veerkrachtige Unie tot stand te brengen. Daarnaast wordt in de resolutie gewezen op volwasseneneducatie als belangrijk element van een leven lang leren. Leren, hoogwaardige loopbaanbegeleiding en mogelijkheden

om vaardigheden zelf te beoordelen behoren tot de maatregelen die nodig zijn om mensen te ondersteunen bij hun leertraject. De aanbeveling ondersteunt de modernisering van het beroepsonderwijs en de opleidingsinstellingen om jongeren en volwassenen toe te rusten met de kennis, vaardigheden en

competenties die zij in tijden van demografische verandering en gedurende alle economische cycli nodig hebben om zich op de evoluerende arbeidsmarkt en in de samenleving te ontplooien om het herstel en de rechtvaardige transities naar de groene en digitale economie in goede banen te leiden. Ze bevordert

beroepsonderwijs en beroepsopleiding als potentiële motor voor innovatie en groei, waarmee soepel kan worden ingespeeld op veranderingen op de arbeidsmarkt. Vaardigheden kunnen worden aangeleerd voor beroepen waarnaar veel vraag is en inclusiviteit en gelijke kansen kunnen worden bevorderd. Het is van essentieel

belang dat beroepsonderwijs en beroepsopleidingen aantrekkelijker worden gemaakt door middel van communicatiecampagnes en voorlichtingsacties, kenniscentra voor beroepsopleiding, speciale ecosystemen voor beroepsonderwijs en beroepsopleidingen en beroepenwedstrijden. Vaardigheden voor de

groene transitie en de bijscholing van de beroepsbevolking zullen nodig zijn om de overgang naar een moderne, efficiënte, circulaire, inclusieve, veerkrachtige en concurrerende economie mogelijk te maken. De groene transitie kan alleen slagen als de Unie over de nodige geschoolde arbeidskrachten beschikt om

concurrerend te blijven. Er wordt hierbij verwezen naar de belangrijke initiatieven van de Europese vaardighedenagenda om mensen toe te rusten met de vereiste vaardigheden voor de groene en digitale transities. De aan de gang zijnde groene en digitale transitie van de industrie en de daarmee samenhangende

arbeidsmarktbehoeften vereisen investeringen in de ontwikkeling van solide stelsels voor beroepsonderwijs en beroepsopleidingen in de hele Unie. Het betreft investeringen ter bevordering van vaardigheden en competenties op het gebied van probleemoplossing voor nieuwe technologieën, zoals slimme productie en machines, geavanceerde robotica, artificiële intelligentie, gegevensverwerking en het internet der dingen. Het gebruik van digitale instrumenten en technologieën neemt toe voor talrijke toepassingen en kan tot een digitale kloof leiden. Digitale vaardigheden zijn van essentieel belang voor deelname aan de arbeidsmarkt, maar ook voor de kwaliteit van leven en actief ouder worden. De Commissie wordt eveneens gewezen op het gebrek aan capaciteit van gespecialiseerd onderwijs en een opleidingsaanbod om extra ICT-deskundigen op te leiden. De Commissie wordt opgeroepen tot doortastende maatregelen om een leven lang leren voor iedereen mogelijk te maken en ervoor te zorgen dat onderwijs en opleiding gelijke tred houden met en bijdragen tot de groene en de digitale transitie. In deze mededeling wordt onderstreept dat een geschoolde beroepsbevolking van cruciaal belang is om het succes van die transities te garanderen, voor de ondersteuning van het concurrentievermogen van de industrie van de Unie en het scheppen van hoogwaardige banen. Voorts wordt het belang erkend van sterke partnerschappen tussen de Unie, de lidstaten, de sociale partners en andere betrokken belanghebbenden, en van samenwerking tussen en binnen industriële ecosystemen. De sociale economie kan een doorslaggevende rol spelen omdat zij een belangrijke drijvende kracht is achter groene en digitale transities die vanuit sociaal oogpunt rechtvaardig en inclusief zijn, en een belangrijke motor voor sociale innovatie, onder meer op het gebied van bijscholing. Het aantrekken van geschoolde onderdanen van derde landen kan bijdragen tot het aanpakken van de tekorten aan vaardigheden en arbeidskrachten in de Unie. De Commissie zal ook verdergaan met het opzetten van een EU-talentenpool om de arbeidsbemiddeling met onderdanen van

derde landen te vergemakkelijken. Zij werkt ook aan de lancering van op maat gemaakte talentpartnerschappen met specifieke belangrijke partnerlanden, om de internationale arbeidsmobiliteit en de ontwikkeling van talent te stimuleren op een wederzijds voordelige en circulaire wijze. Bovendien blijft

de Unie de grootste bijdrage leveren aan de wereldwijde financiering van onderwijs, waarbij de aandacht vooral uitgaat naar lerarenopleiding, onderwijs voor meisjes en beroepsonderwijs. Voor een goed functionerende arbeidsmarkt moeten vaardigheden worden begrepen en gewaardeerd, ongeacht of

zij in een formele, niet-formele of informele setting zijn verworven. Het identificeren en documenteren van vaardigheden verder verbeteren, evenals begeleiding om vaardigheden zichtbaar te maken, zijn cruciale stappen voor het vergroten van de transparantie en de overdraagbaarheid van alle vaardigheden, met

inbegrip van horizontale vaardigheden zoals taalvaardigheden, kritisch denken, ondernemingszin, creativiteit, interculturele competenties, teamwerk en mediawijsheid. In veel lidstaten zijn de overheidsinspanningen en particuliere investeringen in bijscholing onvoldoende. Veel werkgevers, met name kleine en

middelgrote ondernemingen, bieden of financieren geen opleidingen voor hun werknemers en ook personen met atypisch werk hebben minder vaak of helemaal geen toegang tot door werkgevers gesponsorde opleidingen. Dergelijke ongelijkheden kunnen het welzijn en de gezondheid van mensen ondermijnen, het

economisch concurrentievermogen aantasten en resulteren in gemiste kansen en belemmeringen voor innovatie. Ze kunnen ertoe leiden dat mensen er niet in slagen de groene en digitale transitie naar duurzamere economische activiteiten te maken. Met het oog op het concurrentievermogen van ondernemingen is het

belangrijk middelen te besteden om ervoor te zorgen dat werknemers met de nieuwste technologieën overweg kunnen. Er is een kader nodig dat de financiële investeringen van werkgevers in vaardigheden ontsluit en stimuleert en dat de economische waarde van bijscholing zichtbaar maakt. Zo heeft het steunpakket

voor kleine en middelgrote ondernemingen bijvoorbeeld tot doel financiering en vaardigheden toegankelijker te maken. In het verleden heeft de Unie de overheidsinvesteringen in basisonderwijs en basisopleiding aanzienlijk zien toenemen. Tot dusver is dit echter niet gepaard gegaan met een overeenkomstige toename van de investeringen en de ontwikkeling van een holistische benadering ter ondersteuning van de voortdurende ontwikkeling van vaardigheden gedurende het hele beroepsleven. De versterkte jongerengarantie moet ervoor zorgen dat alle jongeren binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten, een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, vervolgonderwijs, een plaats in het leerlingstelsel of een stage. Het programma voor de volgende generatie hielp banen te scheppen en te investeren in vaardigheden in de gebieden die daar het meest behoefte aan hadden. Werknemers die hun baan verliezen als gevolg van grootschalige herstructureringen, kunnen ook via het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering voor ontslagen werknemers (EFG) steun krijgen om een nieuwe baan te vinden, bijvoorbeeld door middel van verdere scholing en opleiding, loopbaanbegeleiding en advies op maat. Bijscholing van werknemers en werkzoekenden is nodig om een eerlijke en inclusieve groene transitie te waarborgen en de nadelige gevolgen van die transitie te beperken. De aanbeveling voor de groene transitie en duurzame ontwikkeling van beleidsmaatregelen en programma's moet ervoor zorgen dat lerenden van alle leeftijden de kennis en vaardigheden verwerven om van een veranderende arbeidsmarkt te profiteren, duurzaam te leven en zich in te zetten voor een duurzame toekomst. Europa moet alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat wat als een pandemie begon en vervolgens een economische noodsituatie werd, niet op een regelrechte sociale crisis uitloopt. Miljoenen mensen zijn hun baan kwijt of vallen onder een regeling voor arbeidstijdverkorting en gezien de hoge mate van onzekerheid zou het werk van miljoenen anderen in gevaar kunnen zijn. Wij zullen

steeds proberen steun te bieden om ervoor te zorgen dat mensen hun baan behouden en dat er nieuwe banen bijkomen. Met het nieuwe pan-Europese garantiefonds van de Europese Investeringsbank zal steun kunnen worden verleend aan kleine en middelgrote ondernemingen, die ongeveer twee derde van de

beroepsbevolking in de EU werk verschaffen. Op de middellange tot lange termijn zullen inspanningen om de werking van de interne markt volledig te herstellen en de investering via het EU-programma voor de volgende generatie zorgen voor nieuwe banen in de hele economie en met name in het kader van de groene en

digitale transitie. Al deze maatregelen zijn gericht op een eerlijk en inclusief herstel. De ongelijkheden en verschillen die door de crisis aan het licht zijn gekomen of verergerd, moeten worden aangepakt en de territoriale cohesie moet worden bevorderd. Het uitgangspunt is solidariteit tussen mensen,

generaties, gebieden en landen. Dat vraagt om nauwe samenwerking met de sociale partners, het maatschappelijk middenveld en andere belanghebbenden. Daartoe blijven wij koersen op de Europese pijler van sociale rechten. De Europese Unie zal waarborgen dat het herstel in het teken van gelijkheid staat.

Een welvarend en sociaal Europa is afhankelijk van ons allemaal, ongeacht geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, beperking, leeftijd of seksuele geaardheid. Dit is des te belangrijker in een crisis die een aantal groepen in de maatschappij onevenredig hard heeft getroffen. Het is van

cruciaal belang voor het herstel om te waarborgen dat alle werknemers in de EU een fatsoenlijk inkomen hebben. Een passend minimumloon helpt kwetsbare werknemers om een financiële buffer op te bouwen in goede tijden en beperkt de inkomensdaling in slechte tijden. Aangezien vrouwen zijn oververtegenwoordigd in

tal van banen in de frontlinie en daarvoor ook nog eens worden onderbetaald, is het des te belangrijker de genderloonkloof te dichten, onder meer door maatregelen die tot loontransparantie verplichten. Krachtiger ondersteuning van jeugdwerkgelegenheid zal jongeren helpen een baan te vinden of een opleiding of

onderwijs te gaan volgen, terwijl een sterke sociale economie de meest kwetsbare mensen unieke kansen kan bieden om weer tot de arbeidsmarkt toe te treden. Het virus raakt ook ouderen bijzonder pijnlijk. Zij worden het hardst door het virus getroffen en zijn thuis het sterkst op zichzelf teruggeworpen.

De Commissie zal bij haar toekomstige werk op het gebied van ouderen en personen met een beperking rekening houden met de ervaring die is opgedaan bij en de lessen die zijn geleerd uit de crisis. Aan de andere kant van het spectrum moeten we ook de gevolgen van de crisis voor kinderen beperken. Het herstel van

Europa zal iedereen ten goede komen en iedereen zal eraan moeten bijdragen. Om ervoor te zorgen dat solidariteit en billijkheid centraal staan bij het herstel, zal de Commissie de strijd tegen belastingfraude en andere oneerlijke praktijken opvoeren. Dat zal de lidstaten helpen om de belastinginkomsten te genereren

die nodig zijn om het hoofd te bieden aan de grote uitdagingen van de huidige crisis. De crisis stelt onze socialezekerheidsstelsels op de proef en brengt lacunes in de geboden dekking, bijvoorbeeld voor zelfstandigen, aan het licht, die met de nodige investeringen moeten worden aangepakt. Dat is

met name het geval voor platformwerkers, die vaak buiten de werkingssfeer van de arbeidswetgeving van de Europese Unie vallen en dus toegang moeten krijgen tot eerlijke arbeidsvoorwaarden en adequate sociale bescherming. Nu Europa de weg naar het herstel inslaat, in de richting van een groenere,

digitale en meer veerkrachtige economie en samenleving, wordt de behoefte aan betere en aangepaste vaardigheden, kennis en competenties des te groter. De crisis heeft ook het belang van digitale vaardigheden voor communicatie en werk aangetoond, zowel voor kinderen, studenten, leerkrachten en opleiders als

voor ons allemaal. De pandemie heeft ons herinnerd aan de onderlinge afhankelijkheid van onze economieën en het belang van een volledig functionerende eengemaakte markt. Onze industriële ecosystemen zijn steeds meer onderling geïntegreerd en geconnecteerd. Onderzoek, engineering, fabricage, assemblage en

onderhoud zijn vaak verspreid over verschillende delen van Europa, waardoor bedrijven concurrerender kunnen zijn en zich kunnen richten op datgene waar zij het beste in zijn. Dit is precies wat nodig is voor een Europees herstel. De crisis heeft ook schade toegebracht aan ons productieweefsel en heeft

cruciale toeleveringsketens getroffen. Een verstoorde productie en daling van de vraag in de ene lidstaat zal aanzienlijke gevolgen hebben in andere lidstaten. Als daar niets aan wordt gedaan, kan dit leiden tot sluitingen en banenverlies en zal het uiteindelijk ons concurrentievermogen en de snelheid van het

herstel in andere lidstaten belemmeren. De crisis heeft ook duidelijk gemaakt dat Europa op een aantal gebieden meer veerkracht moet hebben om zich te beschermen tegen toekomstige schokken en om die te voorkomen en het hoofd te bieden. Wij zullen ons altijd blijven inzetten voor open en eerlijke handel,

maar wij moeten ons bewust zijn van de noodzaak om minder afhankelijk te zijn en de voorzieningszekerheid te versterken, met name voor zaken als farmaceutische bestanddelen of grondstoffen. Daartoe moet Europa focussen op een versterking van haar strategische autonomie, economische zekerheid en

potentieel voor het scheppen van banen. De pandemie en de economische crisis zullen de wijze waarop wereldmachten en partners met elkaar omgaan, opnieuw gestalte geven.

Tegelijkertijd vormt een virus dat geen grenzen kent een gemeenschappelijke uitdaging en een sterk en dwingend argument

voor een krachtiger multilateralisme en op regels gebaseerde internationale orde. Meer dan ooit vragen mondiale uitdagingen om internationale samenwerking en gemeenschappelijke oplossingen. Onze onderlinge banden moeten voortdurend worden onderhouden, willen wij ons aanpassen aan nieuwe realiteiten en

de ontwrichtende ontwikkelingen van de 21e eeuw het hoofd kunnen bieden. De wereld moet voorkomen dat er een mondiale wedloop ontstaat om als beste de toppositie in te nemen, ten koste van andere partijen. Zij moet zich richten op datgene wat gezamenlijk kan worden gedaan, op gebieden die variëren van

veiligheid tot klimaat en milieu en van de strijd tegen ongelijkheid tot de versterking van de internationale handel en internationale instellingen. Op langere termijn zal de Europese Unie zich slechts met succes herstellen als onze partners, waar ook ter wereld, zich eveneens herstellen. Investeren in een duurzaam wereldwijd herstel is dan ook in het belang van de EU. Dit vereist een massale en gecoördineerde respons, gebaseerd op internationale solidariteit, openheid en leiderschap.